

tror det indtil videre, thi jeg har, som sagt, lovet de Herrer, at jeg skal lade Sagen gaa til Betænkning af Autoriteterne derovre — at det paa et saa affides liggende Sted i endnu høiere Grad er vanskeligt at skaffe de nødvendige Kræfter tilveie, end det viser sig i Slagelse, Fredericia og andre Steder. — Naar det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) mente, at jeg noget let havde fundet mig i, at den lille Bevilling af 600 Kr. til historiske Forelæsninger paa Kunststatademiet ikke synes at skulle blive givet, maa jeg sige, at jeg jo har en lang Erfaring for, at, naar Finantsudvalgets Flertal indstiller Noget til Negtelse, er det næsten u hørt eller uret, at det alligevel bliver bevilget. Jeg synes derfor, at, hvor der ikke er Tale om virkelig Principspørgsmaal — og det er der jo ikke Tale om her — maa man finde sig i den Slags Ting. Naar jeg brugte den Ytring, jeg før brugte, nemlig den, at jeg, forsaavidt det stod til mig, skulde sørge for, at disse Forelæsninger endda bleve holdte, som et Motiv mere til, at jeg kunde finde mig i Negtelsen, saa staar der jo andre Summer paa Budgettet til Ministeriets Raadighed, og det skulde undre mig, om jeg ikke blandt dem skulde kunne finde 600 Kr. til disse Foredrags Afholdelse. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde den Bemærkning, at Bevillingerne til Kirkerne ikke burde udbetales af Ministeriet, forinden baade Stedet, hvor Kirkerne skulde ligge, var fastslaaet, og deres fremtidige Vedligeholdelse var sikret. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at disse to Betingelser vil af Ministeriet ubetinget fastholdes. Hvorvidt man kan gaa i Indrømmelser til de lokale Forhold, hvad Vedligeholdelsespligten angaar, er det umuligt her at udtale sig nærmere om; men forinden man er sikker paa, at Kirkerne kunne vedligeholdes, eller at der ialtfald sættes en rimelig Kapital fast, hvoraf Vedligeholdelsen kan ske, ville Bevillingerne ikke blive udbetalte. Naar et æret Medlem fra Volland (Nielsen-Grøn) omtalte Fordelingen af Bevillingen til Høistolerne, saa maa jeg ligeoverfor ham sige, at Bevillingen til Høistolerne iaar er fordelt ganske paa samme Maade som tidligere, efter de Regler, som tidligere vare gjældende. En vis Del af Summen blev uddelt i Genhold til Elevantallet, og en vis Del, 5000 Kr., er bleven fordelt efter Ministeriets bedste Skøn — ender efter Indstilling fra den Tilsynshavende, Dr. Steenstrup. Jeg tror saaledes ikke, at der er Noget omhelst at klage over paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem mente, at der var adskillige Skoler, der kun

saa som saa kunde kaldes Folkehøistoler, og som dog fik Understøttelse af denne Konto, saa er det ikke aldeles umuligt, at han har Ret deri, men det ærede Medlem maa jo dog betænke, hvad han allerede er gjort opmærksom paa af en tidligere Taler, det ærede Medlem for Veile Amts 3de Valgkreds (Th. Nielsen), at de fleste af de Skoler, han nævnte, have staaet paa denne Konto i lange Tider. En af dem er ganske vist kommen op i min Tid, men det er kun stet efter særlig Opfordring fra dette høie Thing, efterat jeg særlig havde gjort de Herrer opmærksomme paa, at det egentlig talt ikke var en Folkehøistole, men naar man endelig vilde have den opført paa denne Konto, skulde jeg ikke modsætte mig det, det var nemlig Frøken Saugmanns Husholdningsstole. — Ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) skal jeg ikke komme ind paa hans Ytringer om Understøttelse til forskellige Forfatterinder; men han udtalte om de literære Understøttelser, at det vistnok vilde være rigtigt, at man gav det samme Beløb til alle de Forfattere, der i det Hele kunde være Tale om at understøtte, for at man ikke gennem en Bevilling snart paa 1,000, snart paa 1,500, snart paa 2,000 Kr. skulde opstille en høist uheldig Rangforordning. Hvis man virkelig gennem saadanne forskellige Bevillinger havde tænkt sig at ville opstille en saadan Rangforordning, er jeg entig med det ærede Medlem, men saaledes har min Tanke ved at stille disse Forslag ikke været. Naar jeg f. Ex. har stillet et Forslag om 2,000 Kr. som en livsvarig Hædersgave til en Mand, medens der for flere Andre er foreslaaet 3,000 Kr., saa er det ikke paa Grund af, at jeg sætter denne Mand mindre høit end de Andre, for hvem der er foreslaaet 3,000 Kr., men det er paa Grund af mit Kjendskab til de finansielle Forhold, hvorunder denne Mand kommer til at leve, paa Grund af mit Kjendskab nemlig til den betydelige Pension, han vil faae af Statskassen foruden dette Beløb. Alkvarat det Samme er Tilfældet, naar jeg gaar over til de livsvarige Understøttelser. Naar jeg f. Ex. kun har foreslaaet en Forfatter som Raalund til 1,500 Kr., medens jeg har foreslaaet Drachmann til 2,000 Kr., saa er det ikke for at sætte den ene høiere eller lavere end den Anden, men det er, fordi det er mig bekendt, at den ene, Raalund, iforveien havde en Understøttelse af Statskassen, som særlig var sat høiere, end han ellers kunde gjøre Regning paa, af Hensyn til, at han var Forfatter. Naar jeg saaledes har foreslaaet en anden bekendt Forfatter til 1,000 Kr., saa er det heller ikke